

УМЕТНИЧКИ САВЕТ УЛУВ-а
ПОЗИВА ВАС НА ОТВАРАЊЕ ИЗЛОЖБЕ СКУЛПТУРА

АНДРЕЈЕ-БАЋЕ ВАСИЉЕВИЋА

Изложба се отвара 12. I 1976. у 18,00 часова
у Галерији, Бул. маршала Тита 9.
Галерија је отворена свакодневно, сем недеље
од 10 — 12 и 16 — 19 часова
Изложба траје до 25. I 1976.

ној новој целини у скулптурама које су сagraђене на бази архитектонског распореда маса људског тела, он долази до комплекснијих композиционих решења, а његов чисто скулпторски интерес је ослобођен од директних асоцијација антропоидних форми. Иако невелико по обиму ово скулпторско дело носи облике једне индивидуалности која у себи спаја чисти дар за сензибилне пластичне квалитете и унутрашњи доживљај тла и порекла.

Момчило Николић
Бранислав Марковић

МИТ ПРИРОДЕ И ПОСТАЊА

Запис о скулптурама могао би се сачинити у једној јединој реченици, али тада не би могао да се обухвати сав њихов садржај, од осетљивих нити скулпторске снаге, порекла и земље.

Невеликог формата, зачују монументалношћу што је поседују. Уобличене чистим даром за пластично, оне се одликују једноставношћу нађених, природних облика. Попут облутака што их његов Лим ваља у своје кориту или сасушених комада грана које бујица избацује с пролећа на обале. Форме, сазреле и набубриле као плодови, унутрашњим врењем и привидним миром јасне пластичне опне, одвијају своје импулсе попут животне материје. Тада скулптор урезује по његовој епидерми своје записе, зарезе, или их нагрза патином као што вода записује по красу дат дрвности или се набира чело, врат.

Највише вајарске снаге Васиљевић показује у материјалу који је најподатнији моделирању. Скулптуре одливане у гипсу патиниране су у скале од црног са сивим усецима до топле црвенкасте боје земље. Следе скулптуре одливане у алуминијуму и теракоти. У распону тих материјала протежу се и мењају скулптуре моћи израза. Оне имају импулс органског животога.

У скулптури се јасно разликују две линије којима Васиљевић иде у третману вајарских проблема. Једна група састављена је од скулптура које нагињу ка портретском типу. На њима није видљива компонента карактера портретисаног, мада скулптура и даље инсистира на интегралном изразу пластичних квалитета. Фигуре су плитко моделоване јер би дубље расецане маса пореметило целину облика.

Скулптуре друге групе чине комади чији облици одишу формалном разуђеношћу и чулношћу своје површине коју је скулпторова рука муњевито засекала, запарала њену сочну покожицу и оставила запис животињског лика што подсећа на дрвност архетипа андрокефелних представа. А основна маса облика остала је недирнута, јер то је био само засек ножа на кори дрвета.

Ту се Андреја Васиљевић обраћа скулпторима Лепенског вира што су на нађеним облицима резивали риблике представе или вајарима из народа. Међутим ма како нам се њихова блискост чинила очитом, постоји још много шта што их неповратно раздваја. Његове скулптуре су ослобођене нарације спиритуално-вотивног, а интерес за скулптуре је превасходно пластичне природе. Заједнички им је само траг исконског мита природе и постојања.

Посебну групу Васиљевићевих скулптура чине комади на којима је основна пластична целина организована у споју три посебне целине, али међусобно повезане и условљене. Ове скулптуре привидно симетричног распореда маса, чулношћу и разуђеношћу својих облика отимају се могућој сувоћи своје композиције. Оне садрже у себи осетљиви спој рационалног компоновања и имагинативног односа према материјалу и његовој структури. На средњем облику је, са неколико редукованих засека, наговештен људски лик, који степињен између две спољне форме, још снажније делује експресивношћу свог израза. Трагање за пластичним исказом овога младог вајара одликује се дисциплином и методичношћу поступка. У јед-

БИОГРАФИЈА

АНДРЕЈА — БАЋО ВАСИЉЕВИЋ
ТРГ ЛЕЊИНА 7 НОВИ САД

Рођен у Иванграду 25. VII 1945. године. Средњу уметничку школу завршио је у Херцег Новом 1965 — керамички одсек 1966. године уписао ВПШ у Новом Саду од када је и постао сарадник атељеа Јована Солдатовића.

1968. уписао Академију за ликовне уметности у Београду у класи проф. Мише Поповића код кога је и магистрирао на ВАЈАРСКОМ ОДСЕКУ 1975.

Члан УЛУВ-а је од 1974. године.
Живи и ради у Новом Саду.

ЗАЈЕДНИЧКЕ ИЗЛОЖБЕ:

- 1971. Студентски вајарски симпозијум „Форма viva“, Љубљана
- Млади војвођански уметници — Нови Сад
- Новопримљени чланови УЛУС-а, Београд
- Војвођански ликовни уметници у Црној Гори
- Пролећна изложба УЛУС-а. 74.
- Смотра младих војвођанских уметника, Београд, Светозарево, Ниш.
- III новосадски ликовни салон.
- IV новосадски ликовни салон 1975.
- Изложба југословенског портрета, Тузла 1975.
- Јавни споменик убијеним заробљеницима и интернирцима код Гајдобре 1975.
- Изложба скулптура у простору 1975. Нови Сад.

НАГРАДЕ

- 1972. Награда вајара „Владете Петрића“ за скулптуру, Београд.
- 1974. Откупна награда Републичке заједнице културе (Пролећна УЛУС-ова) Београд.
- Прва награда за израду плакете „Партизански учитељ“, Нови Сад.
- Прва награда за идејно решење грба града Бечеја — 1975.

НАЗИВИ РАДОВА

1. КРАБА I, алуминијум, 1975.
2. КРАБА II, гипс, 1975.
3. МАЛА КРАБА, алуминијум, 1975.
4. КРАБА III, патиниран гипс, 1975.
5. РЕЉЕФ КРАБА, патиниран гипс, 1975.
6. ПТИЦА I, патиниран гипс, 1975.
7. ПТИЦА II, патиниран гипс, 1974.
8. СОВА, алуминијум, 1974.
9. СОВА II, патиниран гипс, 1975.
10. ИГРА, патиниран гипс, 1975.
11. ЛЕЖЕЋА ФИГУРА, патиниран гипс, 1974.
12. СПОЈЕНИ ОБЛИЦИ, патиниран гипс, 1974.
13. СПОЈЕНИ ОБЛИЦИ II, патиниран гипс, 1975.
14. СКИЦА ЗА ЦВЕТ, патиниран гипс, 1975.
15. ИЗЛОКАН ОБЛИК, патиниран гипс, 1975.
16. ЈАХАЧ, теракота, 1975.
17. ТОТЕМ I, гипс-дрво, 1975.
18. ТОТЕМ II, гипс-дрво, 1975.
19. СКИЦЕ (Припрема)

